RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 78.450 van 28 januari 1999
in de zaak A. 80.517/VII-17.208.

In zake : de n.v. GARCO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. GARCO op 1 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing dd. 24 augustus 1998 van de heer geoloog-diensthoofd sanering, voor de inspecteur-generaal, ’dat de exploitant niet aantoont dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 31, §2 van het bodemsaneringsdecreet’ en hij ’bijgevolg verplicht (is) om in te gaan op de bovenvermelde aanmaning tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek’";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. DE SOMERE die, loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoek-schrift aanvoert :

"GARCO N.V. is een familiebedrijf bestaande uit twee bureaus.

Nu de verzoekende partij het betreffende eigendom, dat haar enige onroerend goed is, verhuurt aan haar zusterbedrijf N.V. DEKARO, kan niet betwijfeld worden dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel ondervindt door de verplichting een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren en tot sanering over te gaan.

Immers, de terreinen waarover het gaat, zijn de enige toegang tot het op die terreinen ingeplant bedrijfsgebouw, en zijn ook de parking ervan. Worden die terreinen opengebroken, dan is het gebouw onbereikbaar, en kan het te recycleren textiel er niet worden aan- en afgevoerd.

Voor de N.V. DEKARO betekent de onbereikbaarheid en onbruikbaarheid van haar bedrijfsgebouwen de feitelijke lamlegging van haar exploitatiemogelijkheden. Deze lamlegging heeft op dubbele wijze gevolgen voor de N.V. GARCO : enerzijds ondergaat zij de negatieve weerslag van de onmogelijkheid te functioneren die haar zustervennootschap treft, anderzijds spelen haar verplichtingen tegenover de huurder (zoals de vrijwaringsverplichting als verhuurster) tegenover diezelfde vennootschap. Het feit dat dit eigendom het enige onroerende goed van de verzoekster is, zorgt ervoor dat deze situatie haar economische overlevingsmogelijkheden ernstig in het gedrang brengt.

Daar komt nog bij dat GARCO N.V. voor de financiering van het onderzoek en de sanering dreigt in problemen te komen. Alhoewel deze kostprijs nog niet gekend is, mag aangenomen worden dat deze uitgave ruimschoots het bedrag zal overschrijden dat een voorzichtig bedrijfsleider als bedrijfsrisico incalculeert in zijn voorzieningen. Als jong familiebedrijf is GARCO N.V. tegen zo'n uitgave niet of nauwelijks opgewassen.

Er dient dus vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing voor de N.V. GARCO een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te veroorzaken";

Overwegende dat zoals de verwerende partij in haar nota terecht stelt, de bestreden beslissing de verzoekende partij er niet toe verplicht een bodemsanering uit te voeren, doch enkel oplegt om een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren en dat indien uit het beschrijvend bodemonderzoek volgt dat de verontreinigde gronden moeten worden gesaneerd, de verwerende partij nog een formele beslissing tot sanering zal moeten nemen waarvan de verzoekende partij

alsdan de schorsing en de vernietiging zal kunnen vorderen; dat dienvolgens de diverse aspecten van het aangevoerd nadeel voortvloeiend uit de vooropgestelde verplichting tot sanering niet in aanmerking kunnen worden genomen; dat, voorts, de verzoekende partij met haar betoog niet aantoont dat de kosten die met het beschrijvend bodemonderzoek gepaard gaan voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**